

колѣно съ сухо; искусственно езеро ся нарича *язъ*. Найголѣмо езеро ся находи въ восточный материкъ, — *Каспійско море*, което е наречено море по голѣминѣ-тѣ му. Езера бивать сладководни и солени.

Источникъ или *изворъ* ся нарича онова мѣсто, гдѣ извира вода изъ земѣ-тѣ. Вода въ источници обыкновенно бива сладка и студена; но има и горящи источници, въ които ся находи въ растворъ *соль*, *сыра*, *жельзо* и други минерални вещества и *гази*.

Нѣкои рѣкы ся составляютъ непосредственно изъ изворы, други истичать изъ блата, езера изъ тающи на планинскы върхове ледове и снѣгове. То мѣсто, по кое тече рѣка, наричася *матка*. Кога matka-та прави голѣмъ слогъ, то рѣчна-та вода пада отъ неговѣ-тѣ высотѣ съ голѣмо бученѣ, съ пѣнѣ и прѣскы. Таково паданѣ водно наричася *скокъ*, *водопадъ* (Ниагарскый, найголѣмъ). Кога matka-та е заграмадена въ нѣкое мѣсто съ голѣмы камѣни во всичкѣ-тѣ ѣеширинѣ, между които ся промыва вода-та съ голѣмо стремленіе, то такава прѣграда свободному теченію ся нарича *прагове*. Начало на рѣкѣ ся нарича *истокъ*, *глава*, а та часть отъ рѣкѣ, прѣзъ коюто ся излива въ другъ рѣкѣ, въ езеро, или въ море, наричася *устѣ*. Често рѣка при свое-то устѣ ся раздѣля на вѣтви, които ся наричатъ *рѣкави*. Кога една вѣтвь ся отдѣля отъ рѣкѣ и послѣ ся пакъ слива съ неѣ, то такава вѣтвь ся нарича *утока*. Кога гледаме лицемъ къмъ устѣ рѣчно, то брѣгъ, който ни ся пада отдесно, наричася *десный*, а който